

ಆ ಓದು, ಬಾಯಿಪಾಠ ಮಾಡಿದ ಹಾಗಿನ ಆ ಮಾತುಗಳೊಂದಿಗೆ ತೋಗಲುಗೊಂಬೆಯ ಪ್ರದರ್ಶಕಗುಣ ಹೊತ್ತು ನಿಂತಿರುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಚಹಾ ತರುವುದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೊಂದು ಸಲ ಬಾಗಿಲ ಸಂದಿಯಿಂದಲೇ ಹಣೆಕಿದಳು. ಹಲ್ಲುಗಿಂಜುತ್ತ ಸೋಫಾದ ತುತ್ತಾತುದಿಯಲ್ಲಿ, ತುದಿಗಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತ್ತಿದ್ದವನ ಕಾಲುಗಳು ಒಂದೇ ಸವನೆ ಕುಣಿಯುತ್ತಿದ್ದವು ಎದೆಯ ಮೇಲಿನ ಒಂದು ಬಿಂಬ ಬಿಂಬಿಕೊಂಡ ಆಗಷ್ಟೆ ಖಿರೀದಿ ತಂದಿದ್ದ ಅಳ್ಳಬಿಳಿಯ ಕರವಸ್ತುದಲ್ಲಿ ಗಾಳಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ... ನಾಗೊಂದಿಗೆ ಹೊಂದಿಸಿ ಸಾಲಾಗಿ ಜೋಡಿಸಿದ್ದ ಅಳ್ಳಿ ಬಸವಣ್ಣ, ಅಳ್ಳಿ, ಚನ್ನಬಸವಣ್ಣ, ಅಪ್ಪಣ್ಣ, ಗೊಡಚಿ ವೀರಭದ್ರ, ಯಮನೂರು ದಗ್ರಾದ ರಾಜಾಭಾಗ್, ಹಾಗೂ ಗುಂಡ್ರುದ ಎಲ್ಲವುನ ಪವಾಡ ಸದ್ಯಾಗಳ ಚಿತ್ರೆವಿರುವ ಫೋಟೋಗಳನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು. ಮುಂದಲೇ ಬೋಳಾದಂತೆ ತಲೆಯ ಮೇಲಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಮುಂದಾಡ್ಯಿ ಬಾಚಕೊಂಡು, ಕಿರಿಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಕೂದಲನ್ನು ಏರುಕುಪು ಹೊಡೆದೆ, ನೈತಿಯ ಬೋಳಿಗುಂಡ್ರುವನ್ನು ಮುಂಡು ಲು ಹರಿಸಾಹಸ ಮಾಡಿರುವುದು ಸ್ವಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಗುಂಡು ಮುಖಿ, ಏರು ಹಣ್ಣಿ, ಮೊಡು ಮೂಗು, ನಕ್ಕಿಗೊಮ್ಮೆ ಗುಟುಕಾದ ಕಷ್ಟಿದಿದ ಹಲ್ಲುಗಳು ತುಟಿಯನ್ನು ಒಸರಿಕೊಂಡು ಹೊರಬರುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ಮುಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಮುಜುಗರದ ಮುದ್ದೆಯಾಗಿ ಒಮ್ಮೆಯ್ಯೆ ಸೋಫಾದ ಮೂಲೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತುದಿಗಂಡಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದು. ಅವನ ಕಣ್ಣಗಳು ಆಳದ ಗಾಯದಂತೆ ಕೇಂಪಡರಿದ್ದವು.

ಮುಂಡ ಟೆವಿಯಲ್ಲಿ ಬರುವ ಅನ್ಯಗ್ರಹದ ಜಿವಿಯ ಆಕಾರದಲ್ಲಿ ಕುಗಿದ್ದ ಅವನ ಚಲನವಲನಗಳ ಮೇಲೆ ನಿಗಾ ಇಟ್ಟು ಬಾಗಿದ್ದವರ ಕುಂಡಿಗೆ ತಾಯಿ ಹಗೂರಾಗಿ ವಿಟೊಂದನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅವಲಕ್ಕಿ ಬಾಳೆಹಣ್ಣು ಕೈಗಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿಬರಲು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಮುಂದಿನದೆಲ್ಲವನ್ನು ಉಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುಬಹುದಾದರೆ ಆಕೆಗೆ ಮತ್ತೇನೂ ಹೊಸತೆನಸಲಿಲ್ಲ. ಉಡಿತುಂಬ ಮದಲಿಗೆ ಬಾಳಿ ಹಣ್ಣಿಟ್ಟು, ಎಣ್ಣೆ, ಅರಿಸಿನ, ಕುಂಕುಮಾದಿಗಳನ್ನು ಹಣ್ಣಿ, ಹೆಸರು ಕೇಳಿದರು. ಕೀರೆಯನ್ನ ಮೊಣಕಾಲು ಗಂಟಿನಾವರೆಗೆ ಎತ್ತಿ ಹಿಡಿದಾಗ ಪಾದದ ಬೆರಂಗಳನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಐದ್ದು ಜ್ಞಾನ ನಡೆದಾದ ಮೇಲೆ ಒದಿದ್ದೆಷ್ಟು ಕೇಳಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಸಮೃತಿಸಿದರು. ಅಮೇಲೆ ಅದರೆ ಹಳೆಯ ಸಂಬಂಧಗಳ ಹುದುಕಾಟ. ಎಲ್ಲೋ ಸೇರಿ ಇನ್ನೇಲ್ಲೋ ಹರಿದೊಗೆದ ಕಾಲ್ಯಾಂಡಿನ ಕುಲವನ್ನು ಹೋಡಿ ನಿಟ್ಟಿಸೊಂದು ಜೋತೆಮಾಡಿ ‘ಹತ್ತುಗಳಿದ ಸಂಬಂಧ ಏಳೆ’ ಅಂತ ನೆಮ್ಮಿಗೊಂಡಿದ್ದರು ಅವಳ ಮನೆಯವರು.

ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಬರಿದಾದ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸು ಮತ್ತೇನನ್ನೇಲ್ಲೋ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಕನ್ನಾ ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಹುದುಗನ ಕಡೆಯವರು ಬಂದು ಹಣ್ಣಿಟ್ಟು ಹೋದ ಸುದ್ದಿ ಹೇಗೆ ಹೇಗೆ ಶ್ರೇಣಿ ಕಿಂದಿ ಬಿಡ್ಡು ಆಕೆ ಸಂಜಮುಂದ ಗಳತಿ ಕಾಣಲಿಕ್ಕ ಬಂದಳು. ಹುದುಗನ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಿ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು, ‘ಅಯ್ಯ ಅವನಾ... ಅಂವಾ ನನಗೂಡ ಒದ್ದಾನ, ಅವನ ಬಗ್ಗೆ ನಿಗೆನು ಗೊತ್ತು’ ಶಾರದಾಳನ್ನ ಹಿಂದಲ ಬಾವಿಕಟ್ಟಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಸಾದ್ಯಂ ವರಮಹಾರಾಯನ ಪರಾಕ್ರಮದ ಏವರಗಳನ್ನು ನೀಡಿದ್ದಳು.

ಅಂದೇ ಕಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳಲು ತೋಡಗಿ ಅಂದೇ ಭೀಧ್ರಗೊಳಿಸಿದ ಆ ಕಟ್ಟಿಡಕ್ಕೆ ಅಡಿಗಲ್ಲು ಮುಕ್ಕಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ಒಡೆದು ತನಗೆ ತಾನೇ ತಾನೊಂದು ಮುಖಿಗೊಂಬೆ ಎಂಬ ಭಾವನೆ ಆಕೆಯನ್ನು ಅವರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಡಿತ್ತು. ಈ ಹಾಳು ಮದುವೆಗಳೇ ಇರಬಾರದಿತ್ತು. ನಾಳೆ